

som ikke — eller i hvert Fald ikke for Tiden — opfylder de Betingelser, som maa stilles for Erhvervelse eller Bevarelse af Indfødsret, har „et naturligt Krav paa Adgang til fortsat Ophold her i Landet, ligesom rent menneskelige Hensyn i andre Tilfælde taler for, at Opholdstilladelse ikke nægtes. I Særdeleshed bør det være en Forudsætning, naar danskfødte Kvinder faar Afslag paa deres Andragende om Bevarelse af Indfødsret uanset Bestemmelserne i § 3 i 1946-Loven, at de ikke udsættes for Udvisning, hvilket man ønsker at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa. Desuden maa saadanne Kvinder, hvis de efter Forløbet af et kortere Aaremaal søger om Generhvervelse af den tabte Indfødsret, kunne paaregne, at man for deres Vedkommende ikke kræver de sædvanlige Betingelser for Opnaaelse af Indfødsret opfyldt.“

Ved Lovforslagets 2. Behandling i Landstinget oplyste *Ordføreren*, at Udvalget havde beskæftiget sig med adskillig flere Ansøgninger end de 447, der var blevet imødekommet. Imidlertid havde de paagældende Personers Forhold under Besættelsen efter Udvalgets Opfattelse været af en saadan Art, at man ikke paa Grundlag af 1946-Loven og dens Motiver kunde optage dem paa Loven.

Videre udtalte *Ordføreren*:

„Jeg vil herefter gøre den Bemærkning, at Arbejdet i Udvalget paa visse Omraader har været ret besværligt. Mange Ansøgerees Forhold laa meget klart og kunde let bedømmes; det gælder, hvor vedkommendes Forhold og Opførsel under Besættelsen ikke kunde give Anledning til Kritik, og hvor man derfor indstiller til Optagelse. Det samme gælder for saa vidt ogsaa dèr, hvor vedkommende under Besættelsen har udvist en i national Henseende uværdig Optræden, eller hvor der har været Tale om pro forma Ægteskaber, og hvor Udvalget derfor ikke indstiller til Optagelse. Ind imellem disse to Yderpunkter forekommer der en Række Sager, som, om jeg saa maa sige, ligger paa Grænsen, og hvor Afgørelsen har været meget vanskelig. I saadanne Tilfælde har Udvalgets Prøvelse af, hvad der talte for og imod saadanne Ansøgerees Optagelse, været meget omhyggelig, og vi tror, at vi stort set har truffet de mest forsvarlige Afgørelser. Men netop ud fra det Synspunkt, at det her har drejet sig om Tilfælde, hvor en sikker Bedømmelse af alle Forhold har været vanskelig, har det Spørgsmaal gentagende været rejst, hvorvidt Udvalgets Afgørelse kunde ventes at faa Betydning for vedkommendes Forbliven eller Ikke-Forbliven her i Landet. I den Anledning ønsker Udvalget at udtale — det fremgaar ogsaa af Betænkningen —, at et Afslag paa ingen Maade kan tages til Indtægt for Ønskeligheden af en Persons Udvisning af Riget. Udvalget